

CHRONICLE

REGIONÁLNÍ VYDÁNÍ

NOVINY PRAŽSKÉHO STUDENTSKÉHO SUMMITU
PRAGUE STUDENT SUMMIT NEWSPAPER

XXIII. ROČNÍK
1. ŘÍJNA 2017

FOKUS

Syrská humanitární katastrofa

s. 03

TIP

Jak překonat strach
a vystoupit v diskusi

s. 04

NEPŘEHLEDNĚTE

OSN a její vliv na svět

s. 05

Naučte se myslet kriticky

Zijeme v době, ve které jsme zaplaveni informacemi. Ze všech stran na nás dopadají zprávy z internetu, novin či televize, ve kterých vůbec není snadné se zorientovat. Ve 21. století se díky sociálním sítím jako Facebook či Twitter mnohdy ztrácí možnost ověřit si pravdivost informací, které se dočteme. Za zdroj informací dnes můžeme považovat prakticky cokoli, takže může být extrémně těžké dobrat se skutečnosti.

Zvláště v období velkých mezinárodních konfliktů se objevují články, tvrzení, videa nebo fotografie, u kterých je obtížné nebo dokonce nemožné ověřit jejich pravdivost. Měli bychom si tedy položit otázku,

jak zjistit, kterým zprávám můžeme věřit a na které naopak můžeme zapomenout. Odpověď leží v užívání kritického myšlení.

Kriticky myslet znamená především umět pracovat s informacemi. Nepodléhat prvnímu dojmu a každou zprávu, kterou slyšíme, si raději ověřit. Po určité době a tréninku si již sami vypěstujeme jakýsi cit pro odhalování pravdivých a nepravdivých zpráv. Abychom se k tomuto „citu pro pravdu“ dopracovali, potřebujeme se stále vzdělávat. Potřebujeme získávat nové informace, poznávat nové věci, pracovat s informacemi a učit se formulovat vlastní názor.

A právě proto pořádáme tento projekt. Dnešní simulace si klade za cíle zvýšit povědomí mladých lidí o mezinárodním dění, napomoci kriticky myslet v globálních souvislostech a dává možnost formulovat názory a postoje. Dnes máme možnost naučit se něco nového. Vžijte se do kůže představitelů největších zemí světa, kteří musí pečlivě vážit každý další krok. Tito

lidé činí rozhodnutí, která ovlivní miliony dalších lidí. Musí proto obezřetně nakládat s informacemi, nesmí se nechat ovlivnit svými pocity a musí chápat důsledky svých rozhodnutí.

Konflikt v Sýrii vidíme jako mezinárodní spor, pro jehož pochopení je kritické myšlení a informovanost důležitá nade vše. Jde o konflikt, který se dotýká i Evropské unie, jejíž součástí jsme i my. Dnes se interaktivní formou dozvíte informace, které vám pomohou k pochopení tohoto konfliktu a pomohou vám lépe porozumět dění kolem nás. Během simulovaného jednání Rady bezpečnosti OSN budete mít možnost vžít se do postojů jednotlivých stran. Bude právě na vás, abyste dokázali těmto postojům porozumět a společně přijít s nejlepším možným řešením! ■

Jáchym Vintř

koordinátor regionálních simulací

EDITORIAL

Milí účastníci,

v rukou držíte speciální výtisk novin Chronicle, vydaný právě pro vás, účastníky dnešní simulace. V těchto novinách se dočtete mnoho informací o tématech, kterým se dnes budeme věnovat. Zajímá vás, jak vypadá současná situace v Sýrii? Chcete se dozvědět, jak funguje Rada bezpečnosti OSN? Co je to Pražský studentský summit? A proč se vůbec dnes scházíme? Pak rozhodně neváhejte otevřít následující stránky. Připravili jsme si pro vás průřez všemi možnými tématy, která se dnešní simulace bezprostředně týkají.

Noviny Chronicle vycházejí již 22 let u příležitosti každého dne, kdy se koná Pražský studentský summit, a jejich cílem je přístupnou formou zprostředkovávat účastníkům zajímavá témata ze světa. Své místo zde nalézají články, které se týkají společnosti, politiky, lidských práv, životního prostředí, bezpečnostních otázek a dění na celém Summitu. Noviny poskytují prostor jak pro rozhovory se zajímavými hosty, tak pro vyjádření názoru samotných účastníků.

Tento list vám přinášíme pro navození správné atmosféry pro tuto vzdělávací simulaci. Cílem dnešního programu je zvýšit váš zájem o světové dění. Nejen ve škole se totiž můžete vzdělávat. Každá mimoškolní aktivita, kterou v oblasti svých zájmů podnikáte, vám dá něco nového, motivuje vás k dalšímu poznání a přináší vám nové zážitky do života. Přál bych si, abyste se dnes zajímavou formou dozvěděli co nejvíce nového, nepolevili ve svých vzdělávacích aktivitách a hlavně si to užili. ■

Jáchym Vintř*koordinátor regionálních simulací*

Pražský studentský summit — víc než jen projekt

Pražský studentský summit. Jsou to tři slova, která dohromady zní jako název nějakého setkání mladých politiků. Při bližším pohledu však objevíte, že označují veskrze unikátní projekt.

Osmiměsíční akce nejen každoročně vzdělává přes tři stovky středoškolských a vysokoškolských studentů, ale zejména poskytuje jedinečný prostor pro budování komunity, ve které se setkává mnoho nadaných a nadšených mladých lidí.

Summit každoročně začíná přijímacím řízením. V něm si studenti středních škol vybírají, zda chtějí zasedat v Modelu OSN nebo v Modelu NATO. Pro Model OSN musí trojice až pětice kamarádů vytvořit delegaci, která se hlásí společně. V Modelu NATO naopak žádné delegace nejsou. Účastníci jsou zde sami za sebe a na rozdíl od jednání v češtině v Modelu OSN zde jednají v angličtině. A pro studenty vysokých škol je na Summitu Model EU.

Uchazeči, kteří v přijímacím řízení probíhající formou esejí uspějí, poté absolvují přípravnou část sestávající z pěti přípravných setkání. Zde se dozvídají mnoho nových informací ze svých orgánů či modelů, učí se diskutovat, argumentovat, veřejně vystupovat a kriticky myslet. Vrcholem projektu je závěrečná konference, na které již středoškoláci a vysokoškoláci v roli zástupců jednotlivých zemí během tří intenzivních jednacích dnů usilují o prosazení co

nejvíce zájmů jejich státu do závěrečných dokumentů.

Ačkoliv se zdá, že Summit je velice odborný projekt, který vyžaduje výjimečné znalosti, není tomu tak. Typickým účastníkem je člověk, který se nebojí nových výzev, který se chce něco nového dozvědět a který touží po dalším vzdělání. Summit může každého naučit mnoha novým věcem. Značná část bývalých účastníků hodnotí své přihlášení jako jedno z nejlepších rozhodnutí, které kdy v životě učinili. Ocitli se zde v kolektivu, kde touha po vzdělání není ostuda. Poznali desítky lidí, se kterými se lze bavit takřka o čemkoliv. Poprvé si vyzkoušeli, jaký je pocit stanout před pěti stovkami napjatých posluchačů a přednést projev o světově důležitém tématu. Některým projekt i pomohl při rozhodování, kam bude směřovat jejich další studium a profesní zaměření.

Pro uchazeče je první výzvou napsat kvalitní přijímací esej. Pak se každý bojí poprvé před ostatními promluvit. Poprvé přednést své stanovisko. Poprvé předložit návrh dokumentu. Poprvé přednést projev. Poprvé jít do názorového střetu. Vždy je nějaký další cíl, kterého lze na Summitu dosáhnout. Svým účastníkům nabízí možnost překonávat vždy další drobné výzvy, což je neocenitelná zkušenost do budoucna. I proto tento projekt může fungovat i po jednadvaceti letech. Nabízí nové možnosti a otevírá úplně nové obzory. ■

Jáchym Vintř*koordinátor regionálních simulací*

SOUČASNÉ VÁLEČNÉ KONFLIKTY

GETTY IMAGES

Syrská humanitární katastrofa

Od začátku válečného konfliktu v roce 2011 představuje Sýrie zemi, kde dochází zřejmě k největší míře utrpení na planetě. Přitom před válkou představovala Sýrie jednu z nejrozvinutějších zemí Blízkého východu, kde byla relativně vysoká úroveň života. To vše změnila válka.

V červenci 2017 bylo v Sýrii hlášeno celkem 475 tisíc obětí, z toho sto tisíc civilních, přičemž necelých 20 000 zemřelých představovaly děti do 18 let. Právě civilisté jsou dotčeni válkou nejvíce. Za posledních šest let se stalo téměř nemožné v Sýrii normálně žít. V zemi je nedostatek potravin, vody i lékařské pomoci, často jsou přerušovány dodávky elektřiny. Každý den v Sýrii dochází k bombardování. V Sýrii byly také opakovaně použity chemické zbraně proti civilnímu obyvatelstvu – jedovaté plyny, jejichž užití je pro jejich brutalitu zakázáno mezinárodním právem.

Není proto divu, že ze Sýrie prchá stále více lidí. Sýrii od začátku války opustilo již přes 5 milionů uprchlíků. Další více než 6 milionů lidí opustilo své domovy, ale zůstává v Sýrii – tyto osoby jsou tedy uprchlíci ve své vlastní zemi. Pro představu – syrská populace před válkou činila 22 milionů osob. Více než polovina země tedy již kvůli válce musela opustit svůj domov.

Většina ze syrských uprchlíků skončila v okolních zemích – v Libanonu, Jordánsku a Turecku. V sousedním Libanonu tak dnes kromě šesti milionů Libanonců přebývá další milion syrských

uprchlíků. V největším jordánském uprchlickém táboře Zátarí dnes žije přibližně 80 tisíc Syřanů, zhruba stejný počet lidí jako v českém Zlíně. Největší tábory jsou tedy dnes velké jako některá česká krajská města. Život uvnitř táborů je však značně komplikovaný, chybí možnost pracovat, nejsou zde školy, jídlo a vodu dostávají uprchlíci jen na příděl. V těchto táborech se denně rodí další děti, jejichž šance zažít normální dětství mimo uprchlický tábor je velmi nízká. Dokud neskončí válka, syrští uprchlíci se nebudou moci vrátit domů a začít žít běžným způsobem.

Kvůli špatné situaci v uprchlických táborech a špatným výhlídkám na zlepšení se mnoho syrských uprchlíků pokusilo dostat do Evropy, kde vycítili šanci na lepší život. V roce 2015 začala největší uprchlická vlna, při které se stovky tisíc uprchlíků, z nichž značnou část tvořili právě Syřané, vydaly na komplikovanou cestu k evropským břehům. Mnoho uprchlíků zamířilo na nafukovacích člunech z Turecka do Řecka, odkud se po souši snažili dostat do dalších evropských zemí. Od začátku války již v Evropě požádalo o azyl přibližně milion syrských uprchlíků. Největší část z nich (celkem 63 %) zamířila do Německa a Švédska. Kvůli velkému přílivu uprchlíků v krátkém časovém úseku nezvládaly nápor ani vyspělé evropské země, což způsobilo tzv. uprchlickou krizi. Dokud však neskončí válka v Sýrii, není naděje, že by se počet syrských uprchlíků zmenšil. ■

Daniel Netrval
spolupracovník AMO

Jak překonat strach

ARCHIV PSS

a vystoupit v diskuzi

Máš poctivě přečtený background report, nastudované stanovisko, podtrhané všechny důležité věci a v hlavě názor, který chceš vyslovit, ale ne a ne zvednout ruku s hlasovacím štítkem a přihlásit se do diskuze? Většina účastníků simulace, starších nebo mladších, tento pocit zažila. Na následujících stránkách se pokusím shrnout užitečné tipy a triky, jak takový strach překonat a nebát se vystoupit v diskuzi.

Co vlastně říct? Formulovat myšlenku je pro každý projev nebo příspěvek do diskuze klíčové. Často se doporučuje napsat si body, které chcete zmínit, na papír. Někomu pomáhá napsat si dopředu celé znění myšlenek, ale pozor – to potom svádí ke čtení z papíru, což mnoho lidí neposlouchá. Začni tedy s myšlenkami v bodech a věř si, že najdeš ta správná slova.

Můj osobní trik je napsat si první větu a poté body, které chci zmínit. Nebezpečí

zakoktání nejvíc hrozí právě na úplném začátku projevu. Pokud překonáš tohle, to nejtěžší máš za sebou. Mít papír v ruce s návodem také dodává sebejistotu a je snazší vystoupit s tím, co chceš říci. Mít utříděné myšlenky je jednoduše dobrý nápad nejen při projevu, ale i do života.

Při sbírání odvahy k přihlášení se o slovo je třeba si uvědomit, že lidé, ke kterým mluvíš, nejsou nepřátelé. Jedná se o vrstevníky s podobnými zájmy a na stejné pozici – dost možná první diplomatické simulaci v životě. Nikdo si zde není zcela jistý tím, co dělá a když ty budeš mezi těmi odvážnými a vystoupíš se svým projevem, budou ti všichni fandit a rozhodně můžeš dodat odvalu těm méně statečným.

Je důležité si uvědomit, že s každým projevem pro tebe bude snazší a snazší mluvit před lidmi, až pro tebe jednou bude úplná hračka vystoupit před opravdu velkým davem. První kroky jsou vždy těžké, ale žádný učený z nebe nespadl, a právě dnešní simulace je tady od toho, aby tě naučila nové věci. Nemusíš se bát. Přečti si pořádně background, prostuduj si stanovisko, podtrhej si důležité věci, vezmi do ruky papír a tužku, napiš si první větu,

Shrnutí

- Buď dobře připravený
- Napiš si první větu a body, které chceš zmínit
- Lidé kolem Tebe nejsou nepřátelé a dost možná mají větší strach než Ty
- S každým projevem to bude snazší

ostatní myšlenky napiš v bodech. Teď už jen stačí zvednout ruku s hlasovacím štítkem, přihlásit se do pořadníku řečníků, postavit se a mluvit. ■

Linda Coufalová

zástupkyně šéfredaktora Chronicle

MODEL OSN

OSN a její vliv na svět

Organizace spojených národů (OSN), nebo zkráceně také Spojené národy, je mezinárodní organizace, která až na několik málo výjimek sdružuje všechny nezávislé země světa. Vznikla po zkušenostech s dvěma světovými válkami v roce 1945 s cílem udržovat světový mír, zamezit dalším válkám a obecně rozvíjet přátelské vztahy mezi národy. Pro tyto účely byl vytvořen soubor pravidel, který určuje práva a povinnosti všech členských států a říká, co je třeba udělat, aby bylo dosaženo cílů, které si Spojené národy stanovily. Tento soubor pravidel se nazývá Charta OSN a je závazný pro všechny členy organizace. Organizace spojených národů však není žádná světová vláda. Spolupráce všech států je dobrovolná. OSN nevytváří žádné zákony a dělá pouze to, co členské státy rozhodnou. Jedná se především o prostředí, kde je světovému společenství umožněno spolupracovat a dosáhnout svých cílů.

A jaké že to jsou cíle? Krom udržování míru ve světě usilují Spojené národy také o zlepšování životních podmínek chudých, odstraňování hladu, nemocí a ngramotnosti. Dále spolupracují v boji proti obchodu s drogami a terorismu a snaží se prosazovat respektování lidských práv.

Jak se prosazování těchto cílů projevuje v praxi a jak tedy vlastně OSN ovlivňuje svět? Činnost Spojených národů můžeme rozdělit do několika oblastí. Jednou z nich je prosazování míru a bezpečnosti. V této oblasti OSN slouží jako místo pro diskuze, kde se mohou znesvářené země dohodnout na mírovém urovnání sporů. Je toho však více. V případě, že někdo ohrožuje mír a nerespektuje rozhodnutí OSN, může Rada bezpečnosti, jeden z orgánů OSN, uvalit hospodářské a obchodní sankce, zakázat dovoz zbraní, zamezit cestování odpovědným lidem a v krajním případě i rozhodnout o vyslání mírové vojenské operace. Jednotky OSN v rámci mírových operací slouží jako neutrální síla, která se snaží nastolit a udržet mír. Současně se Spojené národy také snaží poskytnout humanitární pomoc civilním obětem konfliktu. Činnost Spojených národů pokračuje i po uzavření míru, kdy je třeba pomoci uprchlíkům navrátit se do svých domovů, opravovat

WIKIPEDIA

silnice či nastartovat ekonomiku. Současně OSN také dohlíží na průběh demokratických voleb a pomáhá například i s odstraňováním min. Celý tento proces je nazýván peacebuilding (v překladu budování míru) a jeho součástí je i udržování nastoleného míru, na který v místě konfliktu dohlíží vojáci mírové mise. Činnost se netýká pouze konfliktů mezi státy, ale i různých občanských a etnických válek. V minulosti OSN například pomáhala obnovit suverenitu Kuvajtu po irácké invazi či zabezpečit podmínky pro humanitární pomoc při občanské válce v Somálsku. Spojené národy hrají také důležitou roli při uzavírání dohod o odzbrojování, v nichž se státy domluví na snižování počtu určitých zbraní nebo dokonce na zákazu používání určitého typu zbraní (například protipěchotních min, které zabíjí množství nevinných civilistů).

Další významnou agendou Organizace spojených národů byly Rozvojové cíle tisíciletí, na jejichž naplňování se členské země OSN dohodly v roce 2000. Státy se zavázaly odstranit extrémní chudobu a hlad, zajistit základní vzdělání pro všechny, prosazovat rovnost pohlaví a posilovat postavení žen, snížit dětskou úmrtnost, zlepšit zdraví matek, bojovat proti AIDS, malárii a dalším nemocem, zlepšovat životní prostředí a rozvíjet celosvětovou spolupráci za účelem rozvoje. V rámci boje proti chudobě

tak například dochází k odpouštění zahraničních dluhů silně zadlužených zemí, otevírání trhů pro zboží z chudých zemí či k poskytování rozvojové pomoci. OSN se rovněž zasazuje o zajištění přístupu k pitné vodě pro všechny obyvatele světa. Velká část těchto cílů byla již splněna a OSN stanovila Cíle udržitelného rozvoje, které na Rozvojové cíle tisíciletí navazují a snaží se o ještě větší zlepšení kvality života všude na zemi. Prostřednictvím UNESCO se Spojené národy snaží také chránit významné historické památky, které zapisuje na tzv. Seznam světového dědictví. V neposlední řadě OSN také stanovila soubor lidských práv, která jsou definována ve Všeobecné deklaraci lidských práv.

Z výše zmíněného je patrné, že Organizace spojených národů se angažuje v mnoha různých oblastech. V řadě z nich se jí daří naplňovat její cíle, ale ještě musí ujit dlouhou cestu. Přeci jen spolupráce tak velkého množství států s různými prioritami a zájmy může být leckdy obtížná. I přesto OSN zůstává jedinečnou organizací, která usiluje o zlepšení podmínek pro život na naší planetě. ■

Jan Hruška

spolupracovník AMO

ROZHOVOR

AMO — pořadatel Summitu

Vladka Votavová

ŘEDITELKA AMO

Vít Dostál

ŘEDITEL VÝZKUMNÉHO CENTRA AMO

Oфициálních PR textů o Asociaci pro mezinárodní otázky bylo již napsáno více než dost a na stránkách www.amo.cz jsou snadno k dohledání. Necítily jsme tudíž potřebu psát další obdobný článek. Místo toho jsme se ale rozhodli udělat neformální rozhovor s ředitelkou organizace Vladkou Votavovou a ředitelem výzkumného centra AMO Vítem Dostálem. Přinášíme vám interní pohled na AMO od dvou lidí tvořících nejužší střed této organizace, která přispívá ke zkvalitnění veřejného dialogu v oblasti mezinárodních vztahů. V rozhovoru se mimo jiné dozvíte o jejich vztahu k AMO a začátcích v organizaci včetně jejich názoru na zapojení mladých lidí do veřejného dění.

Co obnáší Vaše práce v AMO? Co Vás na působení v AMO baví?

Vladka Votavová: Jako ředitelka mám na starosti plánování aktivit, zajištění financování a řízení rozpočtu a dohled nad všemi projekty, aby probíhaly tak, jak mají. Jsem vděčná za možnost přímo utvářet veřejnou debatu a kultivovat povědomí o zahraniční politice v naší zemi. AMO je značka s dobrým jménem a je pro mě čest ji reprezentovat a rozvíjet.

Vít Dostál: Jako ředitel Výzkumného centra se zjednodušeně řečeno starám o to, aby Asociace pro mezinárodní otázky dokázala

formulovat dostatečně kvalitní odpovědi. Je to různorodá práce, která obnáší badatelskou činnost, management týmu analytiků a spolupracovníků, samozřejmě shánění prostředků na činnost AMO, ale také obrovské množství rozhovorů – s novináři, politiky, diplomaty, úředníky, studenty i veřejností – se všemi, kteří mají nějakou mezinárodní otázku. Na práci v AMO mě asi nejvíce naplňuje to, že dokážeme dát prostor každému zajímavému nápadu, který posune porozumění mezinárodních vztahů o kousek dál.

Jaké jsou podle Vás největší přínosy fungování AMO pro veřejnost?

Vladka Votavová: Přinášíme apolitický a nezávislý pohled na mezinárodní dění. Díky pořádání Pražského studentského summitu rozvíjíme demokratickou diskuzi i mezi mladými, kteří nepamatují sametovou revoluci a nedokážou si představit nejen život za želenou oponou, ale i mimo vymoženosti sjednocené Evropy, kterou příliš často pokládají za samozřejmost.

Vít Dostál: Přestože Česká republika prochází obdobím největší prosperity, veřejnost se obává neklidného světa kolem nás. Ačkoli ekonomika roste, uprchlíci k nám prakticky nesměřují a máme bezprecedentně nejlepší vztahy se svými sousedy, lidé se bojí. Nechtějí přijímat zbídačené a utíkající před násilím, nechtějí být součástí EU a nejraději by stát izolovali. Myslím, že úlohou organizací jako je AMO, je vysvětlovat rozmanitost světa a připomínat, že přes celou jeho složitost přináší více příležitostí než hrozeb.

Jak jste se ke spolupráci s AMO dostal(a)?

Vladka Votavová: Po dvou letech na Pražském studentském summitu, kde jsem byla

delegátka, jsem se přihlásila do výběrového řízení na tajemnici Výzkumného centra AMO. Příští rok budu v AMO deset let.

Vít Dostál: Pochopitelně přes Pražský studentský summit. Tedy tehdy to byl stále ještě Model OSN. Od účasti na Modelu to byl jen kousek do Sekretariátu PSS a odtud krok k vlastním projektům ve Výzkumném centru.

Je něco, co se od začátku vašeho působení v AMO nějak výrazně změnilo? Vnímáte nějaké trendy?

Vladka Votavová: Po vstupu Česka do NATO (1999) a Evropské unie (2004) byl završen "návrat do Evropy", který byl symbolický pro mnoho generací a panovala na něm shoda napříč demokratickým politickým spektrem. Další strategická vize, kam bychom měli směřovat a čeho chceme dosáhnout, naší zemi dodnes bohužel chybí. V posledním roce mě trápí znovu probuzené politické síly, které se zdály být pro Evropu konce 20. století hlubokou minulostí. Je i na nás, jako zástupců občanské společnosti, abychom jim čelili a nabízeli promyšlenější odpovědi na společenské problémy.

Vít Dostál: V AMO už se v různých rolích pohybuji 10 let, takže těch změn je opravdu hodně. Jednu bych ale vypíchnul. Když jsem do AMO přicházel, jednalo se o čistě studentskou organizaci, ze které lidé rychle odcházeli do byznysu nebo státní správy. Myslím, že v tom je ta klíčová změna. AMO dnes už není jen „něčím ke škole“ nebo „položkou do životopisu“. Přesto AMO tvoří především mladí lidé, a to zejména ti, kteří se dobrovolně a tedy ve svém volném čase podílí na PSS. Věřím, že tomu tak zůstane, protože i díky tomu je AMO stále dynamickou organizací, která veřejný prostor obohacuje.

Máte nějakou zajímavou zkušenost či vzpomínku na spolupráci s AMO, o kterou byste se chtěli podělit?

Vlad'ka Votavová: Po všech těch letech je toho tolik, že ani nevím, kterou zvolit. AMO mi umožnila poznat jak skvělé přátele na celý život, tak výjimečné kolegy, kteří jsou mi vzorem a inspirací.

Vít Dostál: Asi nejraději hned o tu první, kdy jsem někdy na podzim 2004 přišel na Model OSN. Tehdy jsem jako delegát-nováček musel za Spojené království hájit invazi do Iráku. Myslím, že mi to vůbec nešlo, a přesto mě tehdejší předsednictvo povzbudilo a poradilo mi, jak lépe vyjednávat. Hned po prvním workshopu jsem pochopil, že toto bude něco pro mě.

Co byste vzkázali mladým lidem, kteří se zajímají o mezinárodní vztahy a chtějí se aktivně zapojit do dění?

Vlad'ka Votavová: Jedním z kroků může být přihlášení se na Pražský studentský summit. Summit vám nejen rozšíří obzory, ale především se díky němu můžete seznámit s novými lidmi, kteří budou mít podobné zájmy a cíle jako vy. Rádi vás pak přivítáme i v přípravném týmu, kde se naučíte spoustu praktických věcí, které využijete v budoucnu. Kromě toho se o politice bavte doma a s přáteli, věřím, že otevřená diskuze je tou nejlepším obranou demokracie.

Vít Dostál: Hlavně to, aby se skutečně nebáli aktivně zapojit, protože svět kolem

sebe mohou opravdu ovlivnit. Pokud se o mezinárodní vztahy zajímají, ať hovoří s lidmi, kteří k podobě dnešního světa mají své otázky. Ať přistupují s pokorou k odlišným pohledům, ale ať jsou zároveň důmyslní v přesvědčování, pokud si jsou jisti svými názory. ■

Linda Coufalová

zástupkyně šéfredaktora Chronicle

Kateřina Porembská

spolupracovnice AMO

Zuzana Svobodová

spolupracovnice AMO

RADA BEZPEČNOSTI OSN

Ani stálí členové nejsou stálí

Jak jistě víte, nebo se v průběhu dnešního dne dozvíte, Rada bezpečnosti OSN má pět tzv. stálých členů. Jsou jimi Čína, Francie, Ruská federace (dříve Sovětský svaz), Spojené království a Spojené státy americké, tedy vítězné mocnosti druhé světové války. Bez souhlasu těchto pěti zemí nemůže Rada bezpečnosti schválit žádnou rezoluci. Ale věděli jste, že i ve složení stálých členů došlo v uplynulých 70 letech ke změně? Že se o něj vedly velké spory? A že se možná v budoucnu opět změní?

Již pár let po založení OSN vznikl první problém ohledně stálých členů. Po druhé světové válce vypukla v Číně občanská válka mezi vládou prezidenta Čankajška a komunistickými revolucionáři, kterým velel Mao Ce-tung. Komunisté roku 1949 vyhráli, ovládli pevninskou Čínu a Čankajšek se svými následovníky uprchl na ostrov Tchaj-wan. Od té doby o sobě jak vláda z Tchaj-wanu, tak vláda z pevninské Číny tvrdí, že jsou právoplatnými vládci Číny. Mezinárodní společenství zprvu podporovalo Čankajška a stálé místo v Radě bezpečnosti tak nadále náleželo vládě, která uprchla na Tchaj-wan a nad pevninskou Čínou neměla žádnou moc.

S tímto nesouhlasil Sovětský svaz, který podporoval své komunistické spojence a za legitimní považoval vládu Mao Ce-tunga, jež ovládala pevninskou Čínu. Na protest začal bojkotovat jednání Rady bezpečnosti a přestal na něj posílat své vyslance. To se mu vymstilo hned začátkem roku 1950. Tehdy západní státy využily absence Sovětského svazu při jednání a schválily rezoluci válku proti komunistické Severní Koreji. Sovětský svaz byl jejím spojencem, a kdyby neignoroval jednání Rady bezpečnosti, mohl

ARCHIV PSS

by rezoluci vetovat a ke schválení války by nedošlo. Nicméně svůj omyl si uvědomil až příliš pozdě. Od té doby již na žádném jednání Rady bezpečnosti nechyběl. K uklidnění sporu došlo až v roce 1971, kdy byla uznána komunistická vláda Číny a ta nahradila v OSN vládu z Tchaj-wanu.

K druhé změně ve složení stálých členů došlo roku 1991. Sovětský svaz se po pádu komunistického režimu rozpadl na 15 samostatných republik. Sovětské místo v Radě bezpečnosti převzala ta největší a nejmocnější z nich – Ruská federace. Od té doby zůstalo složení stálých členů stejné, ale stále se uvažuje o reformě.

Výtky k současnému uspořádání se týkají především toho, že není zastoupena Jižní Amerika ani Afrika. Svého místa mezi stálými členy se nejvíce dožadují Brazílie, Indie, Japonsko a Německo – nastupující mocnosti dnešní doby. Bez souhlasu současných stálých členů však k žádné změně dojít nemůže. ■

Daniel Netrval

spolupracovník AMO

The Kellner
Family
Foundation

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Jihomoravský kraj

Moravskoslezský
kraj

Pardubický kraj

Partneři

Tiráž

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu,
registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ
OTÁZKY (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz /
www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

Šéfredaktor: Tomáš Krause, tel: 734 477 507, **e-mail:** chronicle@amo.cz;
zástupkyně šéfredaktora: Linda Coufalová; **redakce:** Jan Hruška, Daniel
Netrval, Kateřina Poremská, Zuzana Svobodová, Jáchym Vintr; **fotografie:**
Iva Gejdošová, Hana Kratochvílová; **sazba:** Linda Coufalová; **layout:** Jan
Václav.

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

AMO.CZ